

veu greu i rotunda ens ha desitjat un bon dia. Era ell, el senyor Josep Lluís Carod-Rovira, evidenciant així la seva presència.

Bé, una vegada realitzada la seva salutació matinal a tots els allí presents, s'ha dirigit a la cambrera, d'un obvi origen sud-americà, i li ha preguntat en català si havia de demanar a la barra o si havia de seure i li prenien nota. La cambrera no ha contestat, en un gest evident de no entendre el català. Llavors el senyor Carod-Rovira li ha deixat anar un cínic, alt i clar “parlez vous français?”, pregunta que, evidentment, la cambrera sud-americana ni ha entès, ni ha pogut contestar.

No tenim paraules per explicar la vergonya que hem sentit en aquell moment com a barcelonins, com a catalans i sobretot com a persones. Així hem de tractar els immigrants?, ridiculitzant-los? Ha estat un lamentable espectacle per part del que és avui la segona màxima autoritat de la Generalitat de Catalunya i, per tant, del Principat.

Liberté, égalité, fraternité!, monsieur Carod.

PERE SABALA I LAIA BOADA

Subscriptors

Barcelona

Je m'appelle Josep Lluís

Aquest matí estàvem esmorçant amb la nostra filla en una cafeteria de Barcelona i de sobte una